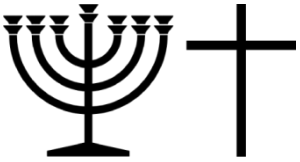

Verdades absolutas bíblicas

Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min. Xoán 14:6
Loita pola verdade ata a morte, e o Señor loitará por ti. Eclesiástico 4:28

Pentateuco

E dixo: Bendito sexa o Señor, Deus do meu señor Abraham, que non deixou sen a súa misericordia e a súa verdade ao meu señor. Estando eu no camiño, o Señor guioume á casa dos irmáns do meu señor. Xénese 24:27

Non son digno nin de tódalas misericordias e de toda a verdade que lle mostraches ao teu servo, porque co meu caxato crucei este Xordán, e agora estou formado en dúas bandas. Xénese 32:10

Mandade a un de vós, que busque o voso irmán, e vós seredes gardados na cadea, para que se poña a proba as vosas palabras, se hai algo de verdade en vós. Ou, pola vida do Faraón, de certo que sodes espías. Xénese 42:16

Ademais, escollerás de entre todo o pobo homes capaces, que teman a Deus, homes de verdade, que aborrecen a cobiza; e colocarás sobre eles para que sexan xefes de millar, xefes de centenas, xefes de cincuenta e xefes de decenas. Éxodo 18:21

E o Señor pasou diante del, e proclamou: «O Señor, o Señor Deus, misericordioso e clemente, tardío en sufrir e grande en bondade e verdade, Éxodo 34:6

Entón indagarás, investigarás e preguntarás con dilixencia; e se é verdade e certa a cousa, que tal abominación se cometeu entre vós, Deuteronomio 13:14

El é a Rocha, a súa obra é perfecta: porque todos os seus camiños son xustiza. Un Deus de verdade e sen iniquidade, xusto e recto é El. Deuteronomio 32:4

Historia

Agora, pois, temede o Señor e servídeo con sinceridade e con verdade; apartade os deuses aos que serviron os vosos pais alén do río e en Exipto, e servide o Señor. Xosué 24:14

E a silva respondeu ás árbores: Se de verdade me unxes por rei sobre vós, vide e confiade na miña sombra; e se non, que saia lume da silva e devore os cedros do Líbano. Xuíces 9:15

Temede só ao Señor e sérveo con fidelidade e con todo o voso corazón; porque considerade as grandes cousas que fixo por vós. 1 Samuel 12:24

E David respondeu ao sacerdote e díxolle: De verdade que as mulleres estiveron lonxe de nós durante estes tres días, dende que eu saín, e os utensilios dos mozos son santos, e o pan é común dun xeito, aínda que hoxe foi santificado no utensilio. 1 Samuel 21:5

E agora, que o Señor vos mostre bondade e verdade; e eu tamén vos corresponderei esta bondade, porque fixestes isto. 2 Samuel 2:6

Se viñeches onte mesmo, ¿debería eu facerte hoxe ir e vir connosco? Xa que vou onde queira, volve e toma de volta aos teus irmáns. Que a misericordia e a verdade sexan contigo. 2 Samuel 15:20

Para que o Señor cumpra a palabra que me pronunciou, dicindo: Se os teus fillos gardan o seu camiño, andando diante de min con verdade, con todo o seu corazón e con toda a súa alma, non che faltará —dixo— un home no trono de Israel. 1 Reis 2:4

E Salomón dixo: Ti mostraches gran misericordia ao teu servo David, meu pai, xa que camiñou diante de ti en verdade, en xustiza e en rectitude de corazón contigo; e gardáchesslle esta gran misericordia, deulle un fillo para que se sente no seu trono, como hoxe acontece. 1 Reis 3:6

E a muller díxolle a Elías: «Nisto sei que es un home de Deus e que a palabra do Señor na túa boca é verdade». 1 Reis 17:24

De verdade, Señor, os reis de Asiria destruíron as nacións e as súas terras, 2 Reis 19:17

Rógoche, oh Señor, que lembres agora como andei diante de ti con verdade e con corazón perfecto, e fixen o que é bo aos teus ollos. E Ezequías chorou profundamente. 2 Reis 20:3

Entón Ezequías díxolle a Isaías: «Boa é a palabra do Señor que pronunciaches». E el respondeu: «Non é bo que haxa paz e verdade nos meus días? 2 Reis 20:19

E o rei díxolle: Cantas veces te xurei que non me digas senón a verdade en nome do Señor? 2 Crónicas 18:15

E así fixo Ezequías por todo Xudá, e obrou o que era bo, xusto e verdade diante do Señor, o seu Deus. 2 Crónicas 31:20

E enviou as cartas a todos os xudeus, ás cento vinte e sete provincias do reino de Asuero, con palabras de paz e verdade, Ester 9:30

Poesía

Sei que é así con certeza: pero como pode o home ser xusto con Deus? Xob 9:2

O que anda con rectitude e practica a xustiza, e fala a verdade no seu corazón. Salmos 15:2

Guíame na túa verdade e ensíname, porque ti es o Deus da miña salvación; en ti espero todo o día. Todos os camiños do Señor son misericordia e verdade para os que gardan a súa alianza e os seus testemuños. Salmos 25:5 , 10

Porque a túa misericordia está diante dos meus ollos, e eu andei na túa verdade. Salmos 26:3

Que proveito teño do meu sangue, cando baixo á fosa? Louvaráte o po, proclamará a túa verdade? Salmos 30:9

Na túa man entrego o meu espírito: ti me redimiches, Señor, Deus da verdade. Salmos 31:5

Porque a palabra do Señor é recta; e todas as súas obras están feitas con verdade. Salmos 33:4

Non agochei a túa xustiza no meu corazón; declarei a túa fidelidade e a túa salvación; non lle ocultei á gran congregación a túa misericordia e a túa verdade. Non me prives, Señor, das túas misericordias; a túa misericordia e a túa verdade me protexan continuamente. Salmos 40: 10-11

Envía a túa luz e a túa verdade: que me guíen, que me leven ao teu monte santo e aos teus tabernáculos. Salmos 43:3

E na túa maxestade cabalga próspero por mor da verdade, da humildade e da xustiza; e a túa dereita ensinarache cousas terribles. Salmos 45:4

Velaquí, desexas a verdade no interior, e no recóndito farásme coñecer a sabedoría. Salmos 51:6

El recompensará o mal aos meus inimigos: elimíneos na túa verdade. Salmos 54:5

El enviará dende o ceo e me salvará do oprobio daquel que me enguliría. (Selah) Deus enviará a súa misericordia e a súa verdade. Porque a túa misericordia é grande ata os ceos, e a túa verdade ata as nubes. Salmos 57:3 , 10

Décheslles un estandarte aos que te temen, para que sexa alzado por mor da verdade. (Selah) Salmos 60:4

Permanecerá diante de Deus para sempre: prepara misericordia e verdade, que o garden. Salmos 61:7

Mais eu, Señor, diríxome a ti, no momento oportuno. Deus, escoita a túa misericordia pola multitude, pola verdade da túa salvación. Salmos 69:13

Eu tamén te louvarei co salterio, a túa verdade, meu Deus; cantarei a ti coa arpa, Santo de Israel. Salmos 71:22

A misericordia e a verdade atópanse, a xustiza e a paz bicáronse. A verdade brotará da terra, e a xustiza ollará dende o ceo. Salmos 85: 10-11

Ensíname, Señor, o teu camiño; andarei na túa verdade; une o meu corazón para temer o teu nome. Pero ti, Señor, es un Deus cheo de compaixón e clemente, longo da paciencia e rico en misericordia e verdade. Salmos 86:11 , 15

A xustiza e o xuízo son a morada do teu trono: a misericordia e a verdade irán diante da túa face. Señor, onde están as túas antigas misericordias, que xurabas a David na túa verdade? Salmos 89:14 , 49

El te cubrirá coas súas plumas, e baixo as súas ás confiarás; a súa verdade será o teu escudo e o teu pavé. Salmos 91:4

Ante o Señor, porque vén, porque vén para xulgar a terra; xulgará o mundo con xustiza e os pobos coa súa verdade. Salmos 96:13

Lembrouse da súa misericordia e da súa verdade para coa casa de Israel: todos os confíns da terra viron a salvación do noso Deus. Salmos 98:3

Porque o Señor é bo; a súa misericordia é eterna; e a súa verdade perdura por todas as xeracións. Salmos 100:5

Porque a túa misericordia é grande por riba dos ceos, e a túa verdade chega ata as nubes. Salmos 108:4

Permanecen firmes para sempre e para sempre, e están feitos con verdade e rectitude. Salmos 111:8

Non a nós, Señor, non a nós, senón ao teu nome dá gloria, pola túa misericordia e pola túa verdade. Salmos 115:1

Porque grande é a súa misericordia para nós, e a verdade do Señor permanece para sempre. Louvade o Señor. Salmos 117:2

Escollín o camiño da verdade: puxen diante de min os teus xuízos. E non quites totalmente da miña boca a palabra da verdade, porque teño esperanza nos teus xuízos. A túa xustiza é unha xustiza eterna, e a túa lei é a verdade. Estás preto, oh Señor, e todos os teus mandamentos son verdade. Salmos 119:30 , 43, 142, 151

O Señor xuroulle a David con verdade; non se apartará diso: Do froito das túas entrañas porei no teu trono. Salmos 132:11

Adorarei cara ao teu santo templo e louvarei o teu nome pola túa misericordia e pola túa verdade, porque magnificaches a túa palabra por riba de todo o teu nome. Salmos 138:2

O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan con verdade. Salmos 145:18

Que fixo o ceo e a terra, o mar e todo o que hai neles; que garda a verdade para sempre: Salmos 146:6

Non te abandonen a misericordia e a verdade: átaas ao teu pescozo; escríbeas na táboa do teu corazón. Proverbios 3:3

Porque a miña boca falará a verdade, e a maldade é unha abominación para os meus beizos. Proverbios 8:7

O que fala a verdade proclama a xustiza, pero a testemuña falsa engana. O beizo verdadeiro permanecerá para sempre, pero a lingua mentireira só dura un intre. Proverbios 12:17 , 19

Non equivocan os que maquinan o mal? Mais os que maquinan o ben terán misericordia e verdade. Proverbios 14:22

Coa misericordia e a verdade expírase a iniquidade, e co temor do Señor os homes afástanse do mal. Proverbios 16:6

A misericordia e a verdade gardan o rei, e a misericordia sostén o seu trono. Proverbios 20:28

Para que eu che faga coñecer a certeza das palabras de verdade; para que respondas con palabras de verdade aos que che envían mensaxes? Proverbios 22:21

Compra a verdade e non a vendas; tamén sabedoría, instrución e entendemento. Proverbios 23:23

O predicador procurou atopar palabras aceptables: e o que estaba escrito era recto, palabras de verdade. Eclesiastés 12:10

Profecía

Aos meus oídos dixo o Señor dos Exércitos: Certamente moitas casas quedarán desoladas, aínda que grandes e fermosas, sen habitante. Isaías 5:9

E acontecerá aquel día que o resto de Israel e os que escapen da casa de Xacob non volverán apoiarse no que os feriu, senón que apoiaranse no Señor, o Santo de Israel, con verdade. Isaías 10:20

E na misericordia establecerase o trono; e el sentarase nel con verdade no tabernáculo de David, xulgando e buscando o xuízo, e apresurando a xustiza. Isaías 16:5

Señor, ti es o meu Deus; exaltareite, louvarei o teu nome; porque fixeches cousas marabillosas; os teus consellos antigos son fidelidade e verdade. Isaías 25:1

Abride as portas, para que entre a nación xusta que garda a verdade. Isaías 26:2

De verdade, Señor, os reis de Asiria arrasaron todas as nacións e os seus países, Isaías 37:18

E dixo: «Lembra, Señor, agora, que andei diante de ti con verdade e con corazón perfecto, e fixen o que é bo aos teus ollos». E Ezequías chorou moito. Porque a tumba non te pode louvar, nin a morte te pode celebrar: os que baixan á fosa non poden esperar a túa verdade. Os vivos, os vivos, el te loarán, como eu hoxe; o pai lles fará coñecer aos fillos a túa verdade. Isaías 38:3 , 18-19

Entón Ezequías díxolle a Isaías: «Boa é a palabra do Señor que pronunciaches». E dixo ademais: «Haberá paz e verdade nos meus días». Isaías 39:8

Non quebrará unha cana machucada, nin apagará o liño fumegante; fará xustiza coa verdade. Isaías 42:3

Que se reúnan todas as nacións, e que se reúnan os pobos. Quen deles pode anunciar isto e mostrarnos as cousas pasadas? Que presenten as súas testemuñas, para que sexan xustificados; ou que escoiten e digan: É verdade. Isaías 43:9

Escoitade isto, casa de Xacob, os que sodes chamados polo nome de Israel, e saístes das augas de Xudá, os que xurádes polo nome do Señor e facedes lembranza do Deus de Israel, pero non con verdade nin con xustiza. Isaías 48:1

Ninguén clama pola xustiza, nin ninguén aboga pola verdade: confían na vaidade e falan mentiras; conciben o mal e dan a luz a iniquidade. E o xuízo retrocede, e a xustiza quédase lonxe; porque a

verdade caeu na rúa, e a equidade non pode entrar. Si, a verdade falla; e o que se afasta do mal faise presa. E o Señor víuno, e desagradoulle que non houbese xuicio. Isaías 59:4 , 14-15

Porque eu, o Señor, amo o xuízo, odio o roubo e o holocausto; dirixirei as súas obras con fidelidade e farei con eles unha alianza eterna. Isaías 61:8

Quen se bendiga na terra, bendicirase no Deus da verdade; e quen xure na terra, xurará polo Deus da verdade; porque as antigas aflicións foron esquecidas e agochadas dos meus ollos. Isaías 65:16

E xurarás con verdade, con xuízo e con xustiza: "Vive o Señor", e as nacións bendiciranse nel e nel gloriaranse. Xeremías 4:2

Correde de aquí para alá polas rúas de Xerusalén, e vede agora, e sabede, e buscade nas súas prazas, se podedes atopar un home, se hai alguén que exerza o xuízo, que busque a verdade; e eu o perdoarei. Señor, non están os teus ollos na verdade? Feríchesos, pero non se entristeceron; consumícheos, pero non quixeron aceptar a corrección; endureceron as súas caras máis que a rocha, non quixeron volver. Xeremías 5:1 , 3

Pero diráslles: Esta é unha nación que non obedece a voz do Señor, o seu Deus, nin acepta a corrección; a verdade pereceu e foi cortada da súa boca. Xeremías 7:28

E tensan as súas linguas coma o seu arco para a mentira; pero non son valentes para a verdade na terra; porque van de mal en mal, e non me coñecen, di o Señor. E enganarán cada un ao seu veciño, e non dirán a verdade; aprenderon á súa lingua a dicir mentiras e cansáronse de cometer iniquidade. Xeremías 9:3 , 5

Pero sabede con certeza que, se me matas, traerás sangue inocente sobre vós mesmos, sobre esta cidade e sobre os seus habitantes; porque de verdade o Señor envioume a vós para dicirvos todas estas palabras aos vosos oídos. Xeremías 26:15

Velaquí, eu traereille saúde e cura, e os curarei, e revelareilles abundancia de paz e verdade. Xeremías 33:6

O rei respondeu a Daniel e díxolle: «De verdade é que o teu Deus é Deus de deuses, Señor de reis e revelador de segredos, xa que ti puideches revelar este segredo». Daniel 2:47

Agora eu, Nabucodonosor, loo, exalto e honro o Rei dos ceos, cuxas obras son verdade e os seus camiños xustiza; e pode humillar os que andan con orgullo. Daniel 4:37

Achegueime a un dos que estaban alí e pregunteille a verdade de todo isto. El contoumo e deume a interpretación das cousas. Entón eu coñecería a verdade da cuarta besta, que era diferente de todas as outras, extremadamente terrible, cuxos dentes eran de ferro e as súas uñas de bronce; que devoraba, esnaquizaba e pisoteaba o que sobraba cos seus pés; Daniel 7:16 , 19

E déuselle un exército contra o sacrificio diario por mor da transgresión, e derrubou a verdade por terra; e actuou, e prosperou. Daniel 8:12

Como está escrito na lei de Moisés, todo este mal veu sobre nós; pero non fixemos a nosa oración ante o Señor, o noso Deus, para que nos convertésemos das nosas iniquidades e entendésemos a túa verdade. Daniel 9:13

Pero eu che mostrarei o que está escrito na escritura da verdade; e non hai ninguén que se axuste a min nestas cousas, senón Miguel, o voso príncipe. Daniel 10:21

E agora vouche mostrar a verdade. Velaquí que aínda haberá tres reis en Persia, e o cuarto será moito máis rico ca todos eles; e coa súa forza e as súas riquezas incitará a todos contra o reino de Grecia. Daniel 11:2

Escoitade a palabra do Señor, fillos de Israel, porque o Señor ten un litixio cos habitantes da terra, porque non hai verdade, nin misericordia, nin coñecemento de Deus na terra. Oseas 4:1

Cumprirás a verdade con Xacob e a misericordia con Abraham, que xuraches aos nosos pais desde os días antigos. Miqueas 7:20

Así di o Señor: Volvín a Sión e habitarei no medio de Xerusalén; e Xerusalén será chamada cidade da verdade, e o monte do Señor dos Exércitos, monte santo. E eu traereinos, e habitarán no medio de Xerusalén; e eles serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus, en verdade e en xustiza. Estas son as cousas que faredes: cada home falará a verdade co seu veciño; exercede xuízo de verdade e paz nas vosas portas. Así di o Señor dos Exércitos: O xaxún do cuarto mes, o xaxún do quinto, o xaxún do sétimo e o xaxún do décimo serán para a casa de Xudá alegría e ledicia, e festas alegres; polo tanto, amade a verdade e a paz. Zacarías 8:3 , 8 , 16, 19

A lei da verdade estaba na súa boca, e non se atopou iniquidade nos seus beizos; camiñou comigo en paz e xustiza, e apartou a moitos da iniquidade. Malaquías 2:6

Evanxeos e Actos

Entón os que estaban na barca achegáronse e adorárono, dicindo: «De verdade, ti es o Fillo de Deus». Mateo 14:33

E ela dixo: Certo, Señor, pero os cans comen das migallas que caen da mesa dos seus amos. Mateo 15:27

E enviaron a el os seus discípulos cos herodianos, dicindo: Mestre, sabemos que es veraz e que ensinas o camiño de Deus con verdade, e que non te preocupas por ninguén, porque non fas caso á persoa dos homes. Mateo 22:16

Pero a muller, chea de medo e tremor, sabendo o que lle acontecera, achegouse e postrouse diante del, e contoulle toda a verdade. Marcos 5:33

E cando chegaron, dixéronlle: Mestre, sabemos que es sincero e que non te preocupas por ninguén, porque non fas caso da persoa dos homes, senón que ensinas o camiño de Deus con verdade. É lícito pagarlle tributo a César ou non? Marcos 12:14

E o escriba díxolle: Ben, Mestre, dixeches a verdade, que hai un só Deus, e non hai outro fóra del. Marcos 12:32

Mais eu dígovos de verdade que había moitas viúvas en Israel nos días de Elías, cando o ceo estivo pechado tres anos e seis meses, cando a fame foi grande en toda a terra; Lucas 4:25

Pero dígovos de verdade que hai algúns dos que están aquí que non probarán a morte ata que vexan o Reino de Deus. Lucas 9:27

De verdade vos digo que o fará gobernar sobre todo o que ten. Lucas 12:44

E dixo: « De verdade vos digo que esta pobre viúva deu máis ca todos eles. Lucas 21:3

E, aproximadamente unha hora despois, outro afirmouno con certeza, dicindo: «En verdade, este tamén estaba con el, porque é galileo». Lucas 22:59

E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós (e vimos a súa gloria, gloria coma a do unigénito do Pai), cheo de graza e de verdade. Porque a lei foi dada por Moisés, pero a graza e a verdade viñeron por medio de Xesucristo. Xoán 1:14 , 17

Mais o que fai a verdade vén á luz, para que se manifesten as súas obras, que son feitas en Deus. Xoán 3:21

Mais vén a hora, e agora é, en que os verdadeiros adoradores adorarán o Pai en espírito e en verdade, porque o Pai busca tales adoradores. Deus é Espírito: e os que o adoran deben adoralo en espírito e en verdade. Xoán 4: 23-24

Enviastes a Xoán, e el deu testemuño da verdade. Xoán 5:33

Entón aqueles homes, ao ver o milagre que fixera Xesús, dixeron: «Este é verdadeiramente o profeta que había de vir ao mundo». Xoán 6:14

Moita xente, polo tanto, ao escoitar estas palabras, dicía: "De verdade, este é o Profeta". Xoán 7:40

E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres. Pero agora buscades matarme, un home que vos dixen a verdade que oín de Deus. Isto non fixo Abraham. Vós sodes do voso pai, o demo, e queredes cumprir os desexos do voso pai. El foi asasino desde o principio e non permaneceu na verdade, porque non hai verdade nel. Cando fala mentira, fala do seu propio, porque é mentireiro e pai dela. E porque vos digo a verdade, non me credes. Cal de vós me convence de pecado? E se digo a verdade, por que non me credes? Xoán 8:32 , 40, 44-46

Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén chega ao Pai senón por min. Xoán 14:6

Mesmo o Espírito da verdade, a quen o mundo non pode recibir, porque non o ve nin o coñece; pero vós coñecédeo, porque permanece convosco e estará en vós. Xoán 14:17

Pero cando veña o Consolador, que eu vos enviarei de parte do Pai, o Espírito da verdade, que procede do Pai, el dará testemuño de min. Xoán 15:26

Con todo, dígovos a verdade: convénvos que eu me vaia, porque se non me vou, o Consolador non virá a vós; pero se me vou, enviareivolo. Mais cando veña el, o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará por si mesmo, senón que dirá todo o que oia e vos anunciará as cousas que han de vir. Xoán 16:7 , 13

Santifícaos coa túa verdade: a túa palabra é verdade. E por eles santifícome a min mesmo, para que eles tamén sexan santificados pola verdade. Xoán 17:17 , 19

Entón Pilato preguntoulle: «Entón, es ti rei?». Xesús respondeu: « Ti dis que eu son rei. Para isto nacín e para isto vin ao mundo, para dar testemuño da verdade. Todo o que é da verdade escoita a miña voz». Pilato preguntoulle: «Que é a verdade?». Dito isto, saíu de novo onde estaban os xudeus e díxolles: «Non atopo nel ningún delito». Xoán 18: 37-38

Porque de verdade, contra o teu santo fillo Xesús, a quen unxiches, xuntáronse Herodes e Poncio Pilato cos xentís e o pobo de Israel, Actos 4:27

Entón Pedro, abrindo a boca, dixo: «En verdade vexo que Deus non fai acepción de persoas. Actos 10:34

Pero el dixo: Non estou tolo, nobilísimo Festo, senón que falo con palabras de verdade e sensatez. Actos 26:25

Epístolas

Porque a ira de Deus revélase dende o ceo contra toda impiedade e inxustiza dos homes, que manteñen a verdade na inxustiza; Que cambiaron a verdade de Deus en mentira, e adoraron e serviron á criatura antes que ao Creador, que é bendito polos séculos. Amén. Romanos 1:18 , 25

Pero nós estamos seguros de que o xuízo de Deus é segundo a verdade contra os que cometen tales cousas. Mais para os que son contenciosos e non obedecen á verdade, senón que obedecen á inxustiza, indignación e ira, Romanos 2:2 , 8

Instrutor dos insensatos, mestre dos nenos, que tes a forma do coñecemento e da verdade na lei. Romanos 2:20

Porque se a verdade de Deus abundou máis pola miña mentira para a súa gloria, por que son eu aínda xulgado como pecador? Romanos 3:7

Digo a verdade en Cristo, non minto, e a miña conciencia tamén me dá testemuño no Espírito Santo, Romanos 9:1

Agora ben, digo que Xesucristo foi ministro da circuncisión pola verdade de Deus, para confirmar as promesas feitas aos pais: Romanos 15:8

Polo tanto, celebremos a festa, non con fermento vello, nin co fermento da malicia e da iniquidade; senón co pan sen fermento da sinceridade e da verdade. 1 Corintios 5:8

Non se alegra na iniquidade, senón que se alegra na verdade; 1 Corintios 13:6

E así se manifestan os segredos do seu corazón; e así, postrándose, adorará a Deus e afirmará que Deus está en vós de verdade. 1 Corintios 14:25

Pero renunciamos ás cousas ocultas da deshonestidade, non andando con astucia nin manipulando a palabra de Deus con engano; senón pola manifestación da verdade recomendándonos á conciencia de todo home diante de Deus. 2 Corintios 4:2

Pola palabra da verdade, polo poder de Deus, pola armadura da xustiza á dereita e á esquerda, 2 Corintios 6:7

Porque se en algo me gabeei de vós ante el, non me avergoño; pero así como vos falamos de todo con verdade, así tamén a nosa gabanza que fixen ante Tito foi verdadeira. 2 Corintios 7:14

Por certo que a verdade de Cristo está en min, ninguén me impedirá esta gloria nas rexións de Acaia. 2 Corintios 11:10

Porque aínda que quixese gloriarme, non sería tolo, porque direi a verdade; pero agora abstéñome, para que ninguén non pense de min por riba do que me ve ou do que oe de min. 2 Corintios 12:6

Porque non podemos facer nada contra a verdade, senón a favor da verdade. 2 Corintios 13:8

Aos que cedemos por suxeición, nin por unha hora, para que a verdade do Evanxeo permaneza con vós. Gálatas 2:5

Pero cando vin que non camiñaban rectamente segundo a verdade do Evanxeo, díxenlle a Pedro diante de todos: Se ti, sendo xudeu, vives ao xeito dos xentís e non como os xudeus, por que obrigas aos xentís a vivir como os xudeus? Gálatas 2:14

Gálatas, parvos, quen vos enganou para que non obedezades a verdade, diante dos vosos ollos Xesucristo foi presentado evidentemente, crucificado entre vós? Gálatas 3:1

Entón, convertínme no voso inimigo, porque vos digo a verdade? Gálatas 4:16

Correstes ben; quen vos impediu que non obedecésedes á verdade? Gálatas 5:7

En quen tamén vós confiastes, despois de escoitar a palabra da verdade, o evanxeo da vosa salvación; en quen tamén, despois de crer, fostes selados co Santo Espírito da promesa, Efesios 1:13

senón falando a verdade con amor, crezamos en todo nel, que é a cabeza, Cristo. Se é que o escoitastes e fostes ensinados por el, segundo a verdade que está en Xesús: Polo tanto, deixando a mentira, fale cada un da verdade co seu veciño, porque somos membros uns dos outros. Efesios 4:15 , 21, 25

(Porque o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade;) Efesios 5:9

Polo tanto, permanecede firmes, ceñidos coa verdade e revestidos coa coiraza da xustiza; Efesios 6:14

Entón, que? Non obstante, Cristo é predicado de calquera xeito, xa sexa con aparencia ou con verdade; e niso me alegro, e si, alegraréime. Filipenses 1:18

Pola esperanza que vos está gardada no ceo, da que xa escoitastes falar na palabra da verdade do Evanxeo, que chegou a vós, como en todo o mundo; e dá froito, como tamén en vós, desde o día en que o soubéchedes e coñecestes a graza de Deus en verdade. Colosenses 1: 5-6

Por iso tamén damos grazas a Deus sen cesar, porque cando recibistes a palabra de Deus que escoitastes de nós, non a recibistes como palabra de homes, senón como é en verdade, a palabra de Deus, que tamén actúa eficazmente en vós os que credes. 1 Tesalonicenses 2:13

E con todo engano de iniquidade para os que se perecen, porque non recibiron o amor da verdade para seren salvos . Para que sexan condenados todos os que non creron na verdade, senón que se compraceron na iniquidade. Pero nós temos a obriga de dar grazas a Deus sempre por vós, irmáns amados do Señor, porque Deus vos escolleu desde o principio para a salvación mediante a santificación do Espírito e a fe na verdade. 2 Tesalonicenses 2:10 , 12-13

Que quere que todos os homes sexan salvos e cheguen ao coñecemento da verdade. Para o cal fun ordenado predicador e apóstolo (falo a verdade en Cristo e non minto), mestre dos xentís en fe e verdade. 1 Timoteo 2:4 , 7

Pero se me demoro, para que saibas como debes comportarte na casa de Deus, que é a igrexa do Deus vivo, columna e fundamento da verdade. 1 Timoteo 3:15

Prohibindo casar e mandando absterse de alimentos que Deus creou para que sexan tomados con acción de grazas polos que cren e coñecen a verdade. 1 Timoteo 4:3

Disputas perversas de homes de mente corrupta e desprovistos da verdade, que cren que a piedade é o beneficio; deles apártate. 1 Timoteo 6:5

Esfuórzate por presentarte a Deus como un obreiro que non ten de que avergoñarse, que usa con rectitude a palabra da verdade. 2 Timoteo 2:15

Que se desviaron da verdade, dicindo que a resurrección xa pasou; e derruban a fe dalgúns. 2 Timoteo 2:18

Instruíndo con mansedume aos que se opoñen a si mesmos; se Deus quizais lles dea arrepentimento para recoñecer a verdade; 2 Timoteo 2:25

Sempre aprendendo, e nunca capaces de chegar ao coñecemento da verdade. Do mesmo xeito que Jannes e Jambres se opoñeron a Moisés, estes tamén se resisten á verdade: homes de mente corrupta, réprobos en canto á fe. 2 Timoteo 3: 7-8

E apartarán os seus oídos da verdade e volveranse ás fábulas. 2 Timoteo 4:4

Paulo, servo de Deus e apóstolo de Xesucristo, segundo a fe dos elixidos de Deus e o coñecemento da verdade que vén despois da piedade; Non prestando atención ás fábulas xudías e aos mandamentos de homes que se afastan da verdade. Tito 1:1 , 14

Porque se pecamos voluntariamente despois de ter recibido o coñecemento da verdade, xa non queda sacrificio polos pecados, Hebreos 10:26

Pola súa propia vontade xerounos coa palabra da verdade, para que sexamos unha especie de primicias das súas criaturas. Santiago 1:18

Mais se tedes envexa amarga e contenda nos vosos corazóns, non vos gloriédes nin mintades contra a verdade. Santiago 3:14

Irmáns, se algún de vós se desvía da verdade, e alguén o converte; Santiago 5:19

Xa que purificastes as vosas almas obedecendo á verdade polo Espírito, para un amor fraternal sincero, amadevos uns aos outros con corazón puro e fervorosamente. 1 Pedro 1:22

Polo tanto, non deixarei de lembrarvos sempre estas cousas, aínda que as saibades e esteades confirmados na verdade presente. 2 Pedro 1:12

E moitos seguirán os seus camiños perniciosos; por causa dos cales o camiño da verdade será maldito. 2 Pedro 2:2

Se dicimos que temos comuñón con el, e andamos na escuridade, mentimos e non facemos a verdade. Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos, e a verdade non está en nós. 1 Xoán 1:6 , 8

O que di: Eu o coñezo, e non garda os seus mandamentos, é un mentireiro, e a verdade non está nel. Non vos escribín porque descoñezades a verdade, senón porque a coñecedes, e porque ningunha mentira vén da verdade. Mais a unción que recibistes del permanece en vós, e non precisades que ninguén vos ensine; senón que, como a mesma unción vos ensina todas as cousas, e é verdade e non é mentira, e así como vos ensinou, permaneceredes nel. 1 Xoán 2:4 , 21, 27

Filliños meus, non amemos de palabra nin de lingua, senón de feito e de verdade. E nisto sabemos que somos da verdade, e reafirmaremos os nosos corazóns diante del. 1 Xoán 3: 18-19

Nós somos de Deus: quen coñece a Deus, escóitanos; quen non é de Deus, non nos escóitanos. Nisto coñecemos o espírito da verdade e o espírito do engano. 1 Xoán 4:6

Este é o que veu con auga e sangue, Xesucristo; non só con auga, senón con auga e sangue. E o Espírito é o que dá testemuño, porque o Espírito é a verdade. 1 Xoán 5:6

O ancián á señora escollida e aos seus fillos, aos que amo na verdade; e non só eu, senón tamén todos os que coñeceron a verdade; Pola verdade, que permanece en nós e estará connosco para sempre. A graza, a misericordia e a paz sexan convosco, de parte de Deus Pai e do Señor Xesucristo, Fillo do Pai, en verdade e en amor. Alegreime moito de atopar algúns dos teus fillos camiñando na verdade, segundo o mandamento que recibimos do Pai. 2 Xoán 1: 1-4

O ancián ao moi amado Gaio, a quen amo na verdade. Porque me alegrei moito cando viñeron os irmáns e deron testemuño da verdade que hai en ti, así como andas na verdade. Non teño maior alegría que escoitar que os meus fillos andan na verdade. Polo tanto, debemos acoller a tales persoas, para colaborar coa verdade. Demetrio ten bo testemuño de todos, e da mesma verdade; si, e nós tamén damos testemuño; e vós sabedes que o noso testemuño é verdadeiro. 3 Xoán 1:1 3-4,8,12

Apócrifos

O terceiro escribiu: As mulleres son as máis fortes, pero por riba de todas as cousas a Verdade leva a vitoria. 1 Esdras 3:12

1 Esdras 4: 13-41
Entón o terceiro, que falara das mulleres e da verdade (este era Zorobabel), comezou a falar. Oh, homes, non é o gran rei, nin a multitude dos homes, nin é o viño, o que sobresae; quen é entón quen os goberna ou ten o señorío sobre eles? Non son elas mulleres? As mulleres deron a luz ao rei e a todo o pobo que goberna por mar e por terra. Mesmo deles viñeron eles: e eles alimentaron os que plantaron as viñas, de onde vén o viño. Estas tamén fan roupa para os homes; estas dan gloria aos homes; e sen as mulleres os homes non poden existir. Si, e se os homes acumularon ouro e prata, ou calquera outra cousa preciosa, non aman a unha muller que é fermosa en graza e beleza? E deixando ir todas esas cousas, non se quedan boquiabertos, e mesmo coa boca aberta fixan os seus ollos nela? E non desexan todos os homes máis dela que a prata ou o ouro, ou calquera cousa preciosa? Un home deixa o seu pai que o criou e a súa terra, e apega á súa muller. Non se aferra a pasar a vida coa súa muller e non se lembra nin do pai, nin da nai, nin da patria. Nisto tamén debedes saber que as mulleres teñen dominio sobre vós: non traballades e cansades, e non lle dades e traedes todo á muller? Si, un home colle a súa espada e vai roubar e roubar, navegar polo mar e polos ríos; E mira un león e camiña na escuridade; e despois de roubar, estragar e roubar, tráelle ao seu amado. Polo tanto, o home ama máis á súa muller que ao seu pai ou á súa nai. Si, moitos hai que perderon o xuízo por mor das mulleres e se converteron en servos por elas. Moitos tamén pereceron, erraron e pecaron por mor das mulleres. E agora non me credes? Non é o rei grande no seu poder? Non teñen medo todas as rexións de tocalo? Mais vin a el e a Apame, a concubina do rei, filla do admirable Bartaco, sentados á dereita do rei, E colleu a coroa da cabeza do rei e púxoa sobre a súa propia cabeza; tamén golpeou o rei coa man esquerda. E con todo, o rei ficou boquiaberto e mirouna coa boca aberta: se ela ría del, el tamén ría; pero se ela lle daba algún desgusto, o rei a adulaba para que ela se reconciliase con el de novo. Oh, homes, como pode ser que as mulleres non sexan fortes, xa que fan isto? Entón o rei e os príncipes miráronse uns aos outros, e el comezou a falar da verdade. Oh, homes, non son fortes as mulleres? Grande é a terra, alto é o ceo, veloz é o sol na súa carreira, porque rodea os ceos e volve ao seu lugar nun só día. Non é grande acaso quen fai estas cousas? Polo tanto, grande é a verdade e máis forte que todas as cousas. Toda a terra clama pola verdade, e o ceo a bendí: todas as obras tremen e tremen por ela, e con ela non hai cousa inxusta. O viño é malo, o rei é malo, as mulleres son malas, todos os fillos dos homes son malvados, e tales son todas as súas obras malvadas; e non hai verdade nelas; na súa iniquidade tamén perecerán. En canto á verdade, perdura e é sempre forte; vive e vence para sempre. Con ela non hai aceptación de persoas nin recompensas; senón que fai as cousas xustas e abstéñase de toda cousa inxusta e malvada; e todos os homes fan ben como as súas obras. Tampouco no seu xuízo hai ningunha inxustiza; e ela é a forza, o reino, o poder e a maxestade de todas as eras. Bendito sexa o Deus da verdade. E con iso calou. E todo o pobo entón gritou, e dixo: Grande é a Verdade, e poderosa por riba de todas as cousas.

Non obstante, en canto aos sinais que veñen, velaquí, virán días nos que os que habitan na terra serán capturados en gran número, e o camiño da verdade será ocultado, e a terra será estéril de fe. 2 Esdras 5:1

En canto á fe, florecerá, a corrupción será vencida e a verdade, que leva tanto tempo sen froitos, será declarada. 2 Esdras 6:28

Pero só o xuízo permanecerá, a verdade permanecerá e a fe fortalecerase: A intemperancia rematou, a infidelidade foi cortada, a xustiza creceu e a verdade xurdiu. 2 Esdras 7:34 , 44

Cuxo ollar seca as profundidades, e a indignación fai derreter os montes; do que a verdade dá testemuño: Non mires os pecados do teu pobo, senón aqueles que te serven con fidelidade. Porque en verdade non hai home entre os que naceron que non se comportase mal; e entre os fieis non hai ninguén que non fixese mal. 2 Esdras 8:23 , 26, 35

Porque non xulgaches a terra con verdade. 2 Esdras 11:41

Eu, Tobit, andei todos os días da miña vida polos camiños da verdade e da xustiza, e fixen moitas esmolas aos meus irmáns e á miña nación, que viñeron comigo a Nínive, á terra dos asirios. Tobías 1:3

Señor, ti es xusto, e todas as túas obras e todos os teus camiños son misericordia e verdade, e ti xulgas con verdade e xustiza para sempre. E agora os teus xuízos son moitos e verdadeiros; trátame segundo os meus pecados e os dos meus pais, porque non gardamos os teus mandamentos nin andamos en verdade diante de ti. Tobías 3: 2,5

Porque é xusto que cases coa miña filla; con todo, eu che contarei a verdade. Tobías 7:10

Así loarán o Señor todas as nacións, e o seu pobo confesará a Deus, e o Señor exaltará o seu pobo; e todos os que aman o Señor Deus con verdade e xustiza se alegrarán, mostrando misericordia aos nosos irmáns. Tobías 14:7

Entón dixo Aquior, o xefe de todos os fillos de Amón: «Que o meu señor escoite unha palabra da boca do teu servo, e eu che declararei a verdade sobre este pobo que habita preto de ti e habita as montañas; e non sairá mentira da boca do teu servo». Xudit 5:5

E eu veño ante Holofernes, o capitán xefe do teu exército, para declarar palabras da verdade; e mostraréille un camiño polo cal irá e conquistará toda a rexión montañosa, sen perder o corpo nin a vida de ningún dos seus homes. Xudita 10:13

Os que nel confían comprenderán a verdade, e os fieis no amor permanecerán con el, porque a graza e a misericordia son para os seus santos, e coida dos seus elixidos. Sabedoría de Salomón 3:9

Polo tanto, desviámonos do camiño da verdade, e a luz da xustiza non brillou para nós, e o sol da xustiza non saíu para nós. Sabedoría de Salomón 5:6

En canto á sabedoría, o que é e como xurdiu, eu che direi, e non che ocultarei misterios; senón que a buscarei desde o principio do seu nacemento, e sacarei o coñecemento dela á luz, e non pasarei por alto a verdade. Sabedoría de Salomón 6:22

Non te enaltezas, non sexa que caias e traias deshonra sobre a túa alma, e así Deus descubra os teus segredos e te derrube no medio da congregación, porque non chegaches en verdade ao temor do Señor, senón que o teu corazón está cheo de engano. Eclesiástico 1:30

Non fales en ningún xeito contra a verdade; senón avergóñate do erro da túa ignorancia. Loita pola verdade ata a morte, e o Señor loitará por ti. Eclesiástico 4:25 , 28

Non culpes antes de examinar a verdade: comprende primeiro e despois reprende. Eclesiástico 11:7

As aves acudirán aos seus semellantes; así a verdade volverá aos que nela practican. Eclesiástico 27:9

Que se pode purificar dunha cousa impura? e daquela cousa que é falsa, que verdade pode xurdir? Eclesiástico 34:4

E sobre todo isto, pídelle ao Altísimo que guíe o teu camiño na verdade. Eclesiástico 37:15

E de roubo con respecto ao lugar onde resides, e con respecto á verdade de Deus e á súa alianza; e apoiarse co cóbado na carne; e de desprezar dar e recibir; Eclesiástico 41:19

Porque es xusto en todo o que fixeches por nós; si, verdadeiras son todas as túas obras, rectos son os teus camiños e verdadeiros son todos os teus xuízos. En todas as cousas que trouxeches sobre nós e sobre a santa cidade dos nosos pais, Xerusalén, executaches xuízo verdadeiro; porque segundo verdade e xuízo trouxeches todas estas cousas sobre nós por mor dos nosos pecados. Oración de Azarías 1: 4-5

Entón, poñéndose no medio deles, dixo: «Sodes tan parvos, fillos de Israel, que sen examinar nin coñecer a verdade condenastes a unha filla de Israel? Susana 1:48

Polo tanto, o medo e o terror deles caeron sobre todo o pobo, que dicía: Non hai verdade nin xustiza neles; porque romperon o pacto e o xuramento que fixeron. 1 Macabeos 7:18

O Señor Deus míranos e, en verdade, ten consolo en nós, como Moisés declarou no seu cántico, que deu testemuño diante deles, dicindo: E será consolado nos seus servos. 2 Macabeos 7:6

Enoc

Destruíde toda maldade da face da terra e que toda obra mala chegue ao seu fin: e que apareza a planta da xustiza e da verdade: e resultará ser unha bendición; as obras de xustiza e de verdade serán plantadas en verdade e alegría para sempre. Enoc 10:16

E naqueles días abrirei os almacéns da bendición que están no ceo, para envialos á terra sobre o traballo e o traballo dos fillos dos homes. E a verdade e a paz estarán asociadas ao longo de todos os días do mundo e ao longo de todas as xeracións dos homes. Enoc 11:1-2

Entón dixo Uriel, un dos santos anxos, que estaba comigo e era o xefe sobre eles, e dixo: Enoc, por que preguntas e por que estás ansioso pola verdade? Enoc 21:5

E díxome: Enoc, por que me preguntas sobre a fragrancia da árbore e por que queres aprender a verdade? Enoc 25:1

E agora coñezo este misterio: que os pecadores alterarán e pervertirán as palabras da xustiza de moitos xeitos, e dirán palabras perversas, e mentirán, e practicarán grandes enganos, e escribirán libros sobre as súas palabras. Pero cando escriban con verdade todas as miñas palabras nas súas linguas, e non cambien nin reduza nada das miñas palabras, senón que as escriban todas con verdade todo o que primeiro testemuñei sobre elas. Entón, coñezo outro misterio: que os libros serán dados

aos xustos e aos sabios para converterse en causa de alegría, rectitude e moita sabedoría. E a eles daránselles os libros, e crerán neles e alegraranse por eles, e entón todos os xustos que aprenderon deles todos os camiños da rectitude serán recompensados. Enoc 104:10-13

E agora, meu pai, estou aquí para rogarche e implorarche que vaias a Enoc, o noso pai, e aprendas del a verdade, porque a súa morada está entre os anxos. Enoc 106:7

E o seu pai Lamec tivo medo e fuxiu cara a min, e non cría que el proviña del, senón que era á semellanza dos anxos do ceo; e velaquí que vin a ti para que me fagas coñecer a verdade. Enoc 106:12

E agora fainlle saber ao teu fillo Lamec que o que naceu é en verdade fillo seu, e chámalle Noé; porque será deixado para ti, e el e os seus fillos serán salvados da destrución que virá sobre a terra por mor de todo o pecado e toda a inxustiza que se consumará sobre a terra nos seus días. Enoc 106:18

E agora, fillo meu, vai e faille saber ao teu fillo Lamec que este fillo que naceu é en verdade o seu fillo, e que isto non é mentira. Enoc 107:2

Jasher

E o rei dixo: Escoitaches o que dixeron os magos? Agora dime a verdade, como o fixeches; e se dis a verdade, serás absolto. E vendo que a ira do rei estaba tan acesa, Terah dixo ao rei: Meu señor e rei, escoitaches a verdade, e o que dixeron os sabios é correcto. E o rei dixo: Como puideches facer isto, quebrantando as miñas ordes e dándome un fillo que non concibiches, e tomando valor por el? Jasher 12:12-13

E o home expuxo a súa causa ante o xuíz Serak, cando Hedad respondeu, dicindo: Non é así, senón que o asunto está así; e o xuíz díxolle ao viaxeiro: Este home, Hedad, diche a verdade, porque é famoso nas cidades pola interpretación precisa dos soños. E o home clamou á palabra do xuíz, e dixo: Non así, meu Señor, porque foi o día que lle dei a corda e o manto que levaba o burro, para gardalos na súa casa; e ambos disputaron ante o xuíz, un dicindo: Así foi o asunto, e o outro declarando o contrario. Jasher 18:34-35

E o xuíz díxolle a Eliezer: Este home diche a verdade; dálle o seu salario, porque este é o costume na nosa terra. E Eliezer ouviu as palabras do xuíz, e levantou unha pedra e golpeou o xuíz, e a pedra golpeoulle a fronte, e o sangue correu copiosamente da fronte do xuíz. E Eliezer dixo: Se este é o costume na túa terra, dálle a este home o que eu lle debería ter dado, porque esta foi a túa decisión, ti a decretaches. Jasher 19:21

E os fillos de Xacob responderon ao rei de Hebrón, dicindo: Envía mensaxes a todos estes reis, e se nos dis a verdade, que cada un veña individualmente diante de nós, e se veñen a nós desarmados, entón saberemos que buscan a paz con nós. Así que viñemos a vós para formar un tratado de paz entre nós, e agora, polo tanto, contratade connosco un pacto de paz e verdade, de que non vos meteredes connosco, xa que nós non nos metemos convosco. Jasher 40:43,46

E Xosé díxolle a Xudá: «De certo que dis a verdade e hoxe verificaches as túas afirmacións sobre a túa forza, e que o teu Deus, que se deleita en ti, aumente o teu benestar; pero dime con verdade por que, de entre todos os teus irmáns, discutes comigo por mor do rapaz, xa que ningún deles me dixo

unha soa palabra sobre el». E Xosé respondeu e dixo: «Dices a verdade e non hai falsidade na túa boca, porque tamén se nos dixo que os hebreos teñen poder e que o Señor, o seu Deus, se deleita moito neles, e quen poderá entón estar diante deles? Jasher 54:56,61».

E abriron diante del e mostráronlle todo o que Xosé enviara, déronlle a cada un o que Xosé lle enviara, e el soubo que dixeran a verdade, e alegrouse moito ao falar do seu fillo. Jasher 54:104

E Moisés temeu ao Señor, o seu Deus, toda a súa vida, e camiñou Moisés diante do Señor con verdade, con todo o seu corazón e alma; non se desviou do camiño recto en todos os días da súa vida; non se desviou do camiño nin á dereita nin á esquerda, polo que andaran Abraham, Isaac e Xacob. Jasher 73:37

Xubileos

E edificarei o meu santuario no medio deles, e habitarei con eles, e serei o seu Deus e eles serán o meu pobo en verdade e xustiza. Xubileos 1:16

E se lles digo a verdade, mataránme; porque a súa alma se apega a eles para adoralos e honralos. Xubileus 12:7

E que El renove a súa alianza contigo. Para que sexas para El unha nación pola súa herdanza por todas as xeracións, e para que El sexa para ti e para a túa descendencia un Deus en verdade e xustiza por todos os días da terra. Xubileos 22:15

E os que escaparon non volverán da súa maldade ao camiño da xustiza, senón que todos se exaltarán no engano e na riqueza, para que cada un poida tomar todo o que é do seu veciño, e nomearán o gran nome, pero non en verdade nin en xustiza, e contaminarán o Santo dos Santos coa súa impureza e a corrupción da súa contaminación. Xubileos 23:21

E virándose, bicouno de novo e abrazouno, e alegrouse moito, porque vira de verdade os fillos do seu fillo Xacob. Xubileus 31:21

E ela díxolle: Fillo meu, non vin en ti ningunha perversión en todos os meus días, senón só accións rectas. E con todo, direiche a verdade, fillo meu: Morrerei este ano e non sobrevivirei este ano na miña vida; porque vin nun soño o día da miña morte, que non viviría máis de cento cincuenta e cinco anos; e velaquí que completei todos os días da miña vida que teño que vivir. Xubileos 35:6

Libros perdidos da Biblia

Mais se a razón non te convence da verdade das miñas palabras, de que hai concepcións frecuentes en anos avanzados, e que as que eran estériles tiveron fillos para a súa gran sorpresa, polo tanto, Ana, a túa esposa, traerache unha filla, e chamarásslle María; Ela, segundo o teu voto, será devota ao Señor desde a súa infancia e estará chea do Espírito Santo desde o ventre da súa nai; Non comerá nin beberá nada impuro, nin a súa conversa terá lugar fóra entre o pobo común, senón no templo do Señor; para que non caia en ningunha calumnia nin sospeita de nada malo. Evanxeo do Nacemento de María 2:9-11

E Xosé respondeu: Vive o Señor, o meu Deus, que non tiven nada que ver con ela. Pero o sacerdote dixo: Non mintas, senón declara a verdade; casáches con ela en segredo e non llo revelaches aos

fillos de Israel, e humillácheste baixo a poderosa man de Deus, para que a túa descendencia sexa bendita. E Xosé calou. Protevanxeo 11:13-15

Entón, enviou de novo os seus servos a Zacarías, dicindo: Dinos a verdade, onde está o teu fillo, porque sabes que a túa vida está nas miñas mans. Protevanxeo 16:12

Entón comezaron a bicalo e poñérono sobre as súas cabezas e os seus ollos, dicindo: Esta é certamente unha verdade indubidable, e é realmente sorprendente que o lume non poida queimalo e consumilo. 1 Evanxeo da Infancia de Xesucristo 3:9

Entón as dúas irmás dixéronlle á súa nai, dicindo: De verdade, o noso irmán foi restaurado á súa antiga forma pola axuda do Señor Xesucristo e pola bondade daquela moza que nos falou de María e do seu fillo. 1 Evanxeo da Infancia de Xesucristo 7:28

O Señor Xesús respondeulles: Non me acusedes de ningún delito do que non poidades condenarme, senón imos preguntarlle ao rapaz, quen sacará á luz a verdade. 1 Evanxeo da Infancia de Xesucristo 19:8

Entón responderon Eleazar, Asterio, Antonio, Santiago, Caras, Samuel, Isaac, Finees, Crispo, Agripa, Anás e Xudas: «Non somos prosélitos, senón fillos de xudeus, e falamos a verdade, e estivemos presentes cando María foi prometida». Evanxeo de Nicodemo 2:12

Pilatos preguntou: Entón es ti rei? Xesús respondeu: Ti dis que son rei; para isto nacín e para isto vin ao mundo; e para isto vin, para dar testemuño da verdade; e todo o que é da verdade escoita a miña voz. Pilatos díxolle: Que é a verdade? Xesús dixo: A verdade é do ceo. Pilatos dixo: Polo tanto, a verdade non está na terra. Xesús respondeu a Pilatos: Cre que a verdade está na terra entre aqueles que, cando teñen o poder de xulgar, son gobernados pola verdade e forman un xuízo recto. Evanxeo de Nicodemo 3:10-14

Cando os xudeus oíron isto, tremeron e renxeron os dentes contra Nicodemo, e dixéronlle: Que aceptes a súa doutrina como verdadeira e teñas a túa sorte con Cristo! Evanxeo de Nicodemo 5:10

Pero o centurión, vendo que Xesús exhalara o espírito, berrando así, glorificou a Deus, e dixo: De verdade que este home era xusto. Evanxeo de Nicodemo 8:5

Respondendo, dixeron: «Vive o Señor dos nosos pais, o Deus de Abraham, de Isaac e de Xacob, e así vos contamos a verdade como oímos falar a Xesús cos seus discípulos e como o vimos subir ao ceo». Evanxeo de Nicodemo 10:23

Entón Anás e Caifás leváronos a lugares separados e interrogáronos por separado; os cales confesaron unanimemente a verdade, dicindo que viran a Xesús. Evanxeo de Nicodemo 12:8

Pero se é tan poderoso na súa natureza humana, afirmoche en verdade que é todopoderoso na súa natureza divina, e ninguén pode resistir o seu poder. Evanxeo de Nicodemo 15:6

E cando trouxeron o gran libro, levado por catro ministros do templo e adornado con ouro e pedras preciosas, Pilato díxolles a todos: Conxúrovos polo Deus dos vosos pais, que fixo e mandou construír este templo, que non me ocultedes a verdade. Evanxeo de Nicodemo 22:3

Non vos preocupe a vanidade de ninguén que perverte a verdade, para desviarvos da verdade do Evanxeo que eu prediquei. E agora que Deus conceda que os meus conversos alcancen un coñecemento perfecto da verdade do Evanxeo, sexan benéficos e fagan boas obras que acompañen a salvación. Epístola de Paulo aos Laodiceanos 1:4-5

Por iso, Deus enviou o seu Fillo Xesucristo, a quen eu predico e en quen instruo aos homes para que poñan as súas esperanzas como aquela persoa que só tivo tanta compaixón polo mundo enganado, para que non sexa, oh gobernador, condenado, senón que teña fe, temor de Deus, coñecemento da relixión e amor á verdade. Actos de Paulo e Tecla 4:7

Velaquí, desexas a verdade no interior, e no recóndito farásme coñecer a sabedoría. 8:29

Así, a humildade e o temor piadoso destes grandes e excelentes homes, rexistrados nas Escrituras, mediante a obediencia, fixéronnos mellores non só a nós, senón tamén ás xeracións que nos precederon; mesmo a todos os que recibiron os seus santos oráculos con temor e verdade. 9:1

De verdade, dentro de pouco tempo cumprirase de súpeto a súa vontade. 11:14

Por que foi bendicido o noso pai Abraham? Non foi porque mediante a fe obrou a xustiza e a verdade? 14:12

Que benditos e marabillosos son, amados, os dons de Deus. Vida na inmortalidade! Brillo na xustiza! Verdade na plena seguridade! Fe na confianza! Temperanza na santidade! Debemos actuar conforme á súa santa vontade; e seguir o camiño da verdade, rexeitando toda inxustiza e iniquidade, xunto con toda cobiza, contenda, malos costumes, engano, murmurio, detraccións; todo odio a Deus, orgullo e gabanza; vagloria e ambición; 1 Clemente aos Corintios 17:1-2,8

Xa que, polo tanto, mostrou tanta misericordia connosco; e principalmente por iso, nós, que estamos vivos, xa non sacrificamos aos deuses mortos nin lles rendemos culto, senón que por el fomos levados ao coñecemento do Pai da verdade. 2 Clemente aos Corintios 2:8

Agora dous son un, cando falamos a verdade uns cos outros, e hai sen hipocrisía unha soa alma en dous corpos: 2 Clemente aos Corintios 5:2

Isto dixo porque un home, coñecendo o camiño da verdade, non se aparta do camiño das tebras, perecerá xustamente. Epístola xeral de Bernabé 4:6

Quen puxo o don da súa doutrina enxertado en nós sabe que eu nunca lle ensinei a ninguén unha verdade máis certa; pero confío en que vós sodes dignos dela. Epístola xeral de Bernabé 8:14

Nesta andaina andan os que perseguiron aos bos; os que odian a verdade; os que aman a mentira; os que non coñecen a recompensa da xustiza, nin se apegan a nada que sexa bo. Epístola xeral de Bernabé 15:3

E o propio Onésimo recomenda moito a vosa boa orde en Deus, para que todos vivades segundo a verdade e que non haxa entre vós herexía. Porque non escoitades a ninguén máis ca a Xesucristo, que vos fala con verdade. Epístola de Ignacio aos Efesios 2:5

Polo tanto, como convén aos fillos da luz e da verdade, fuxide das divisións e das falsas doutrinas; pero onde estea o voso pastor, alí seguidevos coma ovellas. Epístola de Ignacio aos Filadelfianos 1:5

A quen algúns, sen coñecelo, néganno; ou mellor dito, foron negados por el, sendo defensores da morte en vez da verdade. A quen nin as profecías nin a lei de Moisés persuadiron; nin o propio Evanxeo ata hoxe, nin os sufrimentos de cada un de nós. Epístola de Ignacio aos Esmirneos 2:8

Coñecendo, pois, o teu fervoroso afecto pola verdade, exhorteite con estas breves cartas. Epístola de Ignacio a Policarpo 3:5

Polo tanto, ceñide os lombos das vosas mentes; servide ao Señor con temor e con verdade; deixando de lado toda palabra baleira e vana, e o erro de moitos; crendo naquel que resucitou ao noso Señor Xesucristo de entre os mortos, e lle deu gloria e un trono á súa dereita. Epístola de Policarpo aos Filipenses 1:6

Porque nin eu, nin ningún outro como eu, podo chegar á sabedoría do bendito e famoso Paulo: quen, estando el mesmo en persoa cos que vivían entón, ensinou a palabra da verdade con toda exactitude e solidez; e despois de marchar de vós, escribivos unha epístola. Epístola de Policarpo aos Filipenses 2:2

Tamén os diáconos deben ser irreprensibles diante del, como ministros de Deus en Cristo e non dos homes. Non calumniadores, non dobres de lingua, non afeccionados ao diñeiro, senón moderados en todo, compasivos, coidadosos, andando segundo a verdade do Señor, que foi o servidor de todos. Epístola de Policarpo aos Filipenses 2:10

Permanecede, pois, nestas cousas e seguide o exemplo do Señor; sendo firmes e inmutábeis na fe, amadores da irmandade, amadores uns dos outros; compañeiros na verdade, sendo bondadosos e mansos uns cos outros, sen desprezar a ninguén. Epístola de Policarpo aos Filipenses 3:10

Agora ben, o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, e o noso Sumo Sacerdote eterno, o Fillo de Deus, Xesucristo, vos edifique na fe e na verdade, con toda mansedume e clemencia, con paciencia, longanimidade, paciencia e castidade. Epístola de Policarpo aos Filipenses 4:10

Pregunteille: Señora, por que está construída a torre sobre a auga? Ela respondeu: Xa che dixen antes que eras moi sabia por investigar con dilixencia sobre a construción, polo tanto atoparás a verdade. 1 Libro do Pastor de Hermas (Visións) 3:41

En canto á gran cantidade doutras pedras que viches colocadas arredor da torre, pero non integradas nos edificios; as que son robustas son as que coñeceron a verdade, pero non permaneceron nela, nin se uniron aos santos, e polo tanto non serven de nada. 1 Libro do Pastor de Hermas (Visións) 3:64

Son os que escoitaron a palabra e estiveron dispostos a ser bautizados no nome do Señor; pero considerando a gran santidade que a verdade require, retiráronse e volveron camiñar tras as súas malvadas paixóns. 1 Libro do Pastor de Hermas (Visións) 3:76

Ademais, díxome: Ama a verdade, e que todo o que sae da túa boca sexa verdadeiro. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 3:1

Preguntoume: Por que? Eu respondín, porque señor, nunca dixen unha palabra verdadeira na miña vida; senón que sempre vivín na disimulación e afirmei unha mentira como verdade a todos os homes; e ninguén me contradixo, senón que todos deron crédito ás miñas palabras. Entón, como podo vivir, xa que fixen deste xeito? E el díxome: Pensas ben e verdadeiramente. Porque deberías,

como servo de Deus, ter camiñado na verdade, e non ter unido unha mala conciencia co espírito da verdade, nin ter entristecido o santo e verdadeiro Espírito de Deus. E eu respondínlle: señor, nunca antes escoitara con tanta atención estas cousas. El respondeu: Agora as escoitas. Ten coidado de agora en diante, de que mesmo as cousas que antes dixeches falsamente por mor do teu negocio, poidan, pola túa verdade presente, recibir crédito. Porque mesmo esas cousas poden ser acreditadas, se no futuro dis a verdade; e facendo así poderás alcanzar a vida. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 3:6-9

Non te absteñas de ningunha boa obra, senón fainas. Escoita —dixo el— cal é a virtude desas boas obras que debes facer para ser salvo. O primeiro de todo é a fe; o temor do Señor; a caridade; a concordia; a equidade; a verdade; a paciencia; a castidade. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 8:8

Señor —dixen eu—, son moi tolo e non entendo estas cousas. Non podo comprender como pode atormentar e, con todo, salvar. Escoitade —dixo el— e comprendede. Aqueles que nunca buscaron a verdade nin preguntaron pola maxestade de Deus, senón que só creron, están involucrados nos asuntos dos pagáns. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 10:3

Polo tanto, cantos sexan fortes na fe do Señor e se revestiran da verdade, non se unen a tales espíritos, senón que se afastan deles. Mais os que dubidan e se arrepinten a miúdo coma os pagáns, consúltanos e acumulan para si grandes pecados, servindo a ídolos. Polo tanto, cantos sexan tales, pregúntenlles en cada ocasión; adoran ídolos; e son tolos e carentes da verdade. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 10:7-8

Mais os que teñen temor do Señor e buscan a verdade concernente a Deus, tendo todos os seus pensamentos para o Señor, comprenden todo o que se lles di e o entenden de inmediato, porque teñen o temor do Señor dentro deles. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 10:13

E eu dixen: Señor, quero saber como servir ese desexo que é bo? Escoita, dixo el, teme a Deus e pon a túa confianza nel, e ama a verdade e a xustiza, e fai o que é bo. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 12:10

Entón o anxo díxome: Ves este pastor? Eu respondín: señor, véxoo. El díxome: este é o mensaxeiro do deleite e do pracer. Polo tanto, corrompe as mentes dos servos de Deus e apáraos da verdade, deleitándoos con moitos praceres, e perecen. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 6:10

Polo tanto, estes só se afastaron da verdade, e por iso aínda teñen esperanza gardada para eles no arrepentimento. Porque tal aposta aínda lles queda algunha esperanza de renovación; pero os que están mortos, xa non están para sempre. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 6:15

Os que deron nas súas varas dúas partes secas e a outra verde son aqueles que foron fieis, pero ricos e cheos de cousas boas; e por iso desexaron ser famosos entre os pagáns de fóra, e por iso caeron nun gran orgullo, e comezaron a aspirar a cousas elevadas e a abandonar a verdade. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 8:70

A primeira chámase Fe; a segunda Continencia; a terceira Poder; a cuarta Paciencia; as demais que se atopan debaixo destas son Simplicidade, Inocencia, Castidade, Alegría, Verdade, Entendemento, Concordia e Caridade. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:142

Pois así como o seu monte é estéril e sen froito, así tamén este tipo de homes teñen o nome de cristiáns, pero están baleiros de fe; nin hai neles ningún froito da verdade. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:182

E algúns deles, sendo mestres, predicaron e ensinaron con pureza e sinceridade, e non cederon en absoluto a ningún desexo malvado, senón que camiñaron constantemente na xustiza e na verdade. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:216

Escoita agora tamén sobre esas pedras redondas e brillantes: todas elas son desta montaña branca. Pero por iso atópanse redondas, porque as súas riquezas escurecéronas un pouco da verdade e cegaron os seus ollos: Porén, nunca se afastaron do Señor, nin ningunha palabra malvada saíu das súas bocas; senón toda xustiza, virtude e verdade. Polo tanto, cando o Señor viu a súa mente, e para que puidesen adornar a verdade, ordenou que continuasen no ben, e que as súas riquezas fosen reducidas: Porque non quería que as quitasen por completo, co fin de que puidesen facer algo de ben co que quedaba e vivir para Deus; porque tamén son dunha boa especie. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:255-258

E eu dixen con voz forte: Pequei, Señor, ao sentarme e xulgarte a ti, que todo o vingas con verdade. Carta de Pilato a Herodes

Sobre Xesucristo, a quen che dei a coñecer plenamente nos meus últimos tempos, inflixiuse finalmente un castigo amargo pola vontade do pobo, aínda que eu non estaba disposto e estaba aprehensivo. En verdade, ningunha época tivo nin terá un home tan bo e estrito. Pero o pobo fixo un esforzo marabilloso, e todos os seus escribas, xefes e anciáns acordaron crucificar este embaixador da verdade, os seus propios profetas, como as Sibilas connosco, aconsellando o contrario; e cando foi aforcado apareceron signos sobrenaturais, e a xuízo dos filósofos ameazaron o mundo enteiro coa ruína. Poncio Pilato a Tiberio César

E cando César dixo isto e el mesmo nomeou o nome de Cristo, toda a multitude dos deuses caeu xuntos e converteuse en po onde César estaba sentado co senado. E toda a xente que estaba preto de César tremeu por mor da pronunciación da palabra e da caída dos seus deuses, e presa do medo, todos foron, cada un para a súa casa, marabillándose do que sucedera. E César ordenou que Pilatos fose gardado a salvo, para que puidese coñecer a verdade sobre Xesús. E ao día seguinte, cando César se sentou no capitolio con todo o senado, emprendeu a interrogar a Pilatos de novo. E César dixo: Di a verdade, impío, porque a través do teu acto impío que cometeches contra Xesús, mesmo aquí manifestáronse as túas malas obras, en que os deuses foron levados á ruína. O xuízo e a condena de Pilatos

Libros esquecidos do Edén

Deus díxolle de novo a Eva: Que é o que che prometeu no xardín, dicindo: Cando comades da árbore, abriranse os vosos ollos e seredes coma deuses, coñecendo o ben e o mal? Pero mirade! queimou os vosos corpos con lume e fíxovos probar o sabor do lume, polo sabor do xardín; e fíxovos ver o ardor do lume e o seu mal, e o poder que ten sobre vós. Os vosos ollos viron o ben que vos quitou, e en verdade abriu os vosos ollos; e vistes o xardín no que estabades comigo, e tamén vistes o mal que veu sobre vós de parte de Satán. Pero en canto á Divindade, non pode darvola, nin cumprir a súa palabra para vós. Non, estaba amargado contra vós e a vosa descendencia, que virá despois de vós. E Deus retiroulles a súa Palabra. 1 Libro de Adán e Eva 46:6-8

Rexeitaron os meus mandamentos e o meu xugo, xurdiu unha semente sen valor, sen temer a Deus, e non se inclinaron ante min, senón que comezaron a inclinarse ante deuses vans e negaron a miña unidade, e cargaron toda a terra de mentiras, ofensas, lascivias abominables, é dicir, uns cos outros, e todo tipo doutras maldades impuras, que son repugnantes de contar. Segredos de Enoc 34:1

Ou se un home se fai pasar ben ante outro co engano da lingua, pero ten maldade no seu corazón, entón non comprenderá o outro a traizón do seu corazón, e será el mesmo condenado, xa que a súa mentira foi manifesta para todos? Segredos de Enoc 46:3

O Señor dixo: Non hai xuramento en min, nin inxustiza, senón verdade. Se non hai verdade nos homes, que xuren polas palabras "si, si", ou "non, non!" Segredos de Enoc 49:2-3

Todo home orgulloso e magnilocuente é odioso para o Señor, e toda fala falsa, revestida de mentira, será cortada coa folla da espada da morte, e lanzada ao lume, e arderá para sempre. Segredos de Enoc 63:4

Camiñade, fillos meus, con paciencia, con mansedume, con honestidade, con provocación, con dor, con fe e con verdade, con confianza en promesas, con enfermidades, con abusos, con feridas, con tentacións, con nudez, con privacións, amándovos uns aos outros, ata que saíde desta era de males, para que vos convertades en herdeiros dun tempo sen fin. Segredos de Enoc 66:7

E a misericordia do Señor está sobre os que o aman con verdade, e o Señor lembra os seus servos con misericordia. Fiel é o Señor cos que o aman con verdade. Porque quen, oh Deus, é forte se non para darche grazas con verdade? Protexe a miña lingua e os meus beizos con palabras de verdade; afasta de min a ira e a ira irracional. E os fillos da alianza, no medio dos pobos mesturados, superáronos en maldade. Non había entre eles ninguén que fixese no medio de Xerusalén misericordia e verdade. Seleccións dos Salmos de Salomón

O Señor está sobre a miña cabeza coma unha coroa, e non estarei sen El. Teceron para min unha coroa de verdade, e fixo que as túas pólas brotasen en min. Odas de Salomón 1:1-2

Escoitade a palabra da verdade e recibide o coñecemento do Altísimo. E comprendede o meu coñecemento, vós que me coñecedes na verdade. Odas de Salomón 8:9,13

Unha coroa eterna para sempre é a Verdade. Bendicidos os que a poñen nas súas cabezas: é unha pedra de gran valor; e houbo guerras por mor da coroa. Odas de Salomón 9:8-9

E a súa apertura converteuse na miña salvación; e corrín polo seu camiño na súa paz, mesmo no camiño da verdade: Desde o principio e ata o fin adquirín o seu coñecemento; e fun establecido sobre a rocha da verdade, onde El me establecera. Odas de Salomón 11:3-5

Encheume de palabras de verdade, para que eu as diga; e coma o torrente de augas, a verdade flúe da miña boca, e os meus beizos anuncian o seu froito. Odas de Salomón 12:1-2

Porque a morada da Palabra é o home: e a súa verdade é o amor. Bendicidos os que por medio dela comprenderon todo e coñeceron o Señor na súa verdade. Aleluia. Odas de Salomón 12:11-12

Ensíname os Salmos da túa verdade, para que eu poida dar froito en ti: e ábreme a arpa do teu Santo Espírito, para que con todas as súas notas poida louvarte, oh Señor. Odas de Salomón 14:7-8

Nel adquirín ollos e vin o seu santo día: os oídos fixéronse meus e escoitei a súa verdade. Odas de Salomón 15:3-4

E o pensamento da verdade guioume adiante. E camiñei tras ela e non desviéime: E todos os que me viron quedaron abraiados; e fun considerado por eles como unha persoa estraña. E Aquel que me coñeceu e me criou é o Altísimo en toda a súa perfección. E El glorificoume coa súa bondade e elevou os meus pensamentos á altura da súa verdade. Odas de Salomón 17:5-7

Non deixes que a luz sexa vencida pola escuridade; nin deixes que a verdade fuxa da falsidade. Odas de Salomón 18:6

E dixeron a verdade pola inspiración que o Altísimo lles insuflou; Louvanza e gran beleza ao seu nome, Aleluia. Odas de Salomón 18:19

E recibirás da súa bondade e da súa graza; e florecerás na verdade na louvanza da súa santidade. Louvanza e honra sexan ao seu nome. Aleluia. Odas de Salomón 20:9

E alí viuse na súa cabeza, a cabeza que foi revelada mesmo o Fillo da Verdade do Pai Altísimo, e El herdou e tomou posesión de todo. E o pensamento de moitos foi reducido a nada. Odas de Salomón 23:16-17

E o Señor destruíu as imaxinacións de todos aqueles que non tiñan a verdade con eles. Porque os que nos seus corazóns eran enxaltecidos carecían de sabedoría, e por iso foron rexeitados, porque a verdade non estaba con eles. Odas de Salomón 24:8-9

E volvínme poderoso na verdade e santo pola túa xustiza; e todos os meus adversarios tiveron medo de min; e volvínme admirable no nome do Señor, e fun xustificado pola súa mansuetude, e o seu descanso é para sempre. Aleluia. Odas de Salomón 25:10-11

Os abismos disolvéronse diante do Señor: e a escuridade foi destruída pola súa aparición: o erro desviouse e pereceu na súa man; e a loucura non atopou camiño polo que camiñar, e foi afundida pola verdade do Señor. Odas de Salomón 31:1-2

Para os bendicidos hai alegría dos seus corazóns e luz daquel que habita neles: e palabras da Verdade, que se orixinou por si mesma: porque El é fortalecido polo santo poder do Altísimo: e El é imperturbable para sempre e para sempre. Aleluia. Odas de Salomón 32:1-2

E fainvos sabios nos camiños da verdade, para que non sexades destruídos nin perezades. Escoitádeme e sede redimidos. Porque estou a falar da graza de Deus entre vós, e pola miña mediación seredes redimidos e seredes benditos. Odas de Salomón 33:8-9

Subín á luz da verdade coma se fose a un carro: e a Verdade levoume e guioume: e levoume a través de pozos e barrancos; e das rochas e das ondas preservoume: e converteuse para min nun porto de Salvación: e púxome nos brazos da vida inmortal: e foi comigo e fixome descansar, e non me permitiu vagar, porque era a Verdade; e non corrín ningún risco, porque camiñei con El; e non cometin erro en nada porque obedecín á Verdade. Porque o Erro foxe del e non o atopa: pero a Verdade avanza polo camiño correcto, e todo o que eu non sabía, aclaroume, todos os velenos do erro e as pragas da morte que eles pensan que son dozura: e vin o destrutor da destrución, cando a noiva que está corrompida está adornada: e o noivo que corrompe e está corrompido; e pregunteille á Verdade: "Quen son estes?"; E El díxome: "Este é o enganador e o erro: e son iguais no amado e na

súa noiva: e enganan e corrompen o mundo enteiro. E invitan a moitos ao banquete, e danlles a beber do viño da súa embriaguez, e quitanlles a sabedoría e o coñecemento, e así os fan sen intelixencia; e logo abandónanos; e logo estes andan coma tolos corrompendo: xa que non teñen corazón, nin o buscan! E fun sabio para non caer nas mans do enganador; e feliciteime porque a Verdade foi comigo, e fun establecido e vivín e fun redimido, e os meus alicerces foron postos na man do Señor: porque El me estableceu". Odas de Salomón 38:1-17

Todos os fillos do Señor o loarán e recollerán a verdade da súa fe. Porque o Pai da verdade lembrouse de min: El que me posuíu desde o principio: Para salvar almas para sempre pola verdade do seu nome: un novo cántico xorde dos que o aman. Aleluia. Odas de Salomón 41:1,9,17

Despois de elaborar estas verdades coidadosamente e de deixalas claras, mostrou que mesmo se un home pensase en facer o mal, por non falar de levalo a cabo, non escaparía a ser detectado, pois deixou claro que o poder de Deus impregnaba toda a lei. Carta de Aristeas 6:8

Porque as nosas leis non foron redactadas ao chou nin segundo o primeiro pensamento casual que se nos ocorreu, senón con vistas á verdade e á indicación da recta razón. Carta de Aristeas 6:51

O rei eloxiouno e logo preguntoulle a outro como podía manter a verdade? En resposta á pregunta, dixo: Ao recoñecer que unha mentira trae unha gran desgraza a todos os homes, e máis especialmente aos reis. Pois, xa que teñen o poder de facer o que queiran, por que deberían recorrer ás mentiras? Ademais disto, debes lembrar sempre, oh rei, que Deus é un amante da verdade. Carta de Aristeas 8:6-7

O rei dixo que este home tamén respondera ben e preguntoulle ao décimo: Cal é o froito da sabedoría? E el respondeu: Que un home sexa consciente de que non fixo ningún mal e que viva a súa vida na verdade. Xa que disto, oh poderoso rei, provén a maior alegría, a firmeza da alma e unha forte fe en Deus se gobernas o teu reino con piedade. Carta de Aristeas 9:42-43

E como é costume de todos os xudeus, laváronse as mans no mar e rezaron a Deus e despois dedicáronse a ler e traducir a pasaxe particular na que estaban ocupados, e eu preguntei lles: Por que lavaban as mans antes de rezar? E explicaron que era unha mostra de que non fixeran ningún mal (pois toda forma de actividade realízase por medio das mans) xa que no seu camiño nobre e santo consideran todo como un símbolo de xustiza e verdade. Carta de Aristeas 11:17-18

E reveloulle nun soño que, por curiosidade ociosa, desexaba comunicar verdades sagradas á xente común, e que se desistise recuperaría a saúde. Carta de Aristeas 11:32

Pero o xuízo ou o autocontrol é o que os domina a todos, porque a través del, en verdade, a Razón afirma a súa autoridade sobre as paixóns. 4 Macabeos 1:17

Pero creo que sería aínda maior loucura por túa parte se, con ociosas divagacións sobre a verdade, procedes a desafiarme mesmo a min, chegando ao teu propio castigo. 4 Macabeos 2:40

Mais o home magnaneo e nobre, Eleazar en verdade, non se conmoveu máis na súa mente que se estivese a ser atormentado nun soño; si, o ancián, mantendo os ollos firmemente elevados ao ceo, deixou que a súa carne fose esgazada polos azoutes ata que quedou bañado en sangue e os seus costados se converteron nunha masa de feridas; e mesmo cando caeu ao chan porque o seu corpo xa non podía soportar a dor, aínda mantivo a súa Razón erguida e inflexible. 4 Macabeos 3:4

Contrariamente á Razón, de feito, se fose por nós, despois de vivir segundo a verdade ata a vellez e gardar baixo un disfrace lexítimo a reputación de tal vida, agora mudáramos e convertémonos en nós mesmos nun modelo de impiedade para os mozos, co fin de animalos a comer carne impura. 4 Macabeos 3:11

Porque eu son sostido na dor polas alegrías que veñen da virtude, mentres que ti estás no tormento mentres te glorias na túa impiedade; tampouco escaparás, oh tirano máis abominable, das penas da ira divina. 4 Macabeos 5:26

E cando o faraón ouviu este discurso, ficou moi perplexo e enfureceuse cunha gran ira, e díxolle: "Oh, home! dime a verdade e faime saber quen es realmente". E el díxolle a verdade. "Son Haiqâr o escriba, o maior dos conselleiros privados do rei Senaquerib, e son o seu visir e o gobernador do seu reino, e o seu chanceler". E díxolle: "Dixeches a verdade neste dito. Pero ouvimos falar de Haiqâr, que o rei Senaquerib o matou, pero pareces estar vivo e ben". Historia de Ahikar 5:53-55

E así perece todo mozo, escurecendo a súa mente da verdade, e sen comprender a lei de Deus, nin obedecer as advertencias dos seus pais, como me aconteceu tamén na miña mocidade. E agora, fillos meus, amade a verdade, e ela vos preservará: escoitade as palabras de Rubén, o voso pai. Testamento de Rubén 1:32-33

Conxúrovos polo Deus do ceo que cada un faga verdade co seu veciño e que cada un teña amor polo seu irmán. Testamento de Rubén 2:27

E vin sete homes con roupas brancas que me dicían: Levántate, vístete o manto do sacerdocio, a coroa da xustiza, o peitoral do entendemento, a vestimenta da verdade, o león da fe, o turbante da cabeza e o efod da profecía. Testamento de Leví 3:14

Porque dará a maxestade do Señor aos seus fillos en verdade para sempre; Testamento de Leví 5:23

E agora, fillos meus, dígovos: non vos emborrachedes con viño, porque o viño afasta a mente da verdade, inspira a paixón da luxuria e leva os ollos ao erro. Testamento de Xudá 3:10

Sabede, pois, fillos meus, que dous espíritos agardan ao home: o espírito da verdade e o espírito do engano. No medio está o espírito do entendemento da mente, ao que lle corresponde volverse onde queira. As obras da verdade e as obras do engano están escritas nos corazóns dos homes, e o Señor coñece cada unha delas. E non hai tempo no que as obras dos homes poidan estar agochadas, porque no propio corazón están escritas diante do Señor. O espírito da verdade testemuña todas as cousas e acusa a todos; e o pecador é queimado polo seu propio corazón e non pode levantar o rostro ante o xuíz. Testamento de Xudá 3:46-50

E seredes para El fillos en verdade, e andaredes nos seus mandamentos primeiro e último. Testamento de Xudá 4:25

Obrei a piedade, guardei a verdade todos os meus días. Testamento de Isacar 2:13

Demostrei no meu corazón e en toda a miña vida que a verdade con xustiza é boa e agradable a Deus, e que a mentira e a ira son malas, porque ensinan ao home toda a maldade. Testamento de Dan 1:3

E agora, fillos meus, velaquí que estou morrendo, e dígovos unha verdade: que se non vos mantedes do espírito de mentira e de ira, e non amádes a verdade e a paciencia, pereceredes. Porque a ira é

cegueira e non permite que alguén vexa o rostro de ningún home con verdade. Testamento de Dan 1:10-11

Falade verdade cada un co seu veciño. Así non caerédes na ira nin na confusión; senón que teredes paz, tendo ao Deus da paz, e ningunha guerra prevalecerá sobre vós. Testamento de Dan 2:2

E xa non sufrirá Xerusalén desolación, nin Israel será levado cativo; porque o Señor estará no medio dela, vivindo entre os homes, e o Santo de Israel reinará sobre ela con humildade e pobreza; e o que cre nel reinará entre os homes con verdade. Testamento de Dan 2:13

Gardádevos, polo tanto, fillos meus, de toda obra mala; rexeitade a ira e toda mentira; amade a verdade e a paciencia. Testamento de Dan 2:21

E agora, fillos meus, escoitade as palabras da verdade para practicar a xustiza e toda a lei do Altísimo, e non vos desviédes polo espírito do odio, porque é malo en todas as accións dos homes. Calquera cousa que un home faga, o que odia o aborrece; e aínda que un home practique a lei do Señor, non o eloxia; aínda que un home teme ao Señor e se comprace na xustiza, non o ama. El despreza a verdade, envexa ao que prospera, acolle as maldicións, ama a arrogancia, porque o odio cega a súa alma; como eu tamén entón vin a Xosé. Testamento de Gad 1:15-17

Polo tanto, o odio é malo, porque se aparea constantemente coa mentira, falando contra a verdade; e fai que as cousas pequenas sexan grandes, e fai que a luz sexa escuridade, e chama amargo ao doce, e ensina a calumnia, e acende a ira, e incita á guerra, e á violencia e a toda cobiza; enche o corazón de males e de veleno diabólico. Testamento de Gad 1:25

Tampouco se pode dicir que a verdade sexa mentira, nin que sexa incorrecto; porque toda a verdade está baixo a luz, así como todas as cousas están baixo Deus. Todas estas cousas, polo tanto, probeinas na miña vida, e non me desvíei da verdade do Señor, e escudriñei os mandamentos do Altísimo, camiñando segundo todas as miñas forzas con sinceridade cara ao que é bo. Prestade atención, polo tanto, vós tamén, fillos meus, aos mandamentos do Señor, seguindo a verdade con sinceridade. Testamento de Aser 1:29-31

Vin na miña vida envexa e morte, pero non me desviei, senón que perseverei na verdade do Señor. Testamento de Xosé 1:4

A boa mente non ten dúas linguas, de bendición e de maldición, de contumelia e de honra, de tristeza e de alegría, de tranquilidade e de confusión, de hipocrisía e de verdade, de pobreza e de riqueza; senón que ten unha soa disposición, incorrupta e pura, con respecto a todos os homes. Testamento de Benxamín 1:37

Polo tanto, sexade fieis cada un ao seu veciño e gardade a lei do Señor e os seus mandamentos. Testamento de Benxamín 2:13